

سید جمال الدین گلپایگانی

ایشان در حوزه درسی مرحوم قشقایی با آیت الله العظمی بروجردی هم مباحثه بود...

ولادت: 1295 ق.

محل ولادت: گلپایگان

وفات: 1377 ق.

محل دفن: نجف

محل تحصیل: اصفهان ، نجف

اساتید: حضرات محمد حسین نائینی ، جهانگیر خان قشقایی و...

استاذ عرفان: سید احمد کربلایی

شاگردان: سید عباس حسینی کاشانی، شیخ حسنعلی نجابت شیرازی و ...

تالیفات: رسائلی در فقه و ...

ایشان در حوزه درسی مرحوم قشقایی با آیت الله العظمی بروجردی هم مباحثه بود. نقل است وقتی نامه ای از آیت الله گلپایگانی برای آیت الله بروجردی در زمان مرجعیت شان می رسید به احترام صاحب نامه از جای برمی خاست ، آن را می بوسید و بر دیدگان خویش می نهاد. او در حوزه علمیه اصفهان در علوم معقول و منقول موفقیت هایی به دست آورد اما نمی توانست به این میزان از تحصیلات اکتفا کند. پس عازم نجف اشرف شد تا نزد اساتید بزرگ آن سامان زانوی ادب بر زمین زند. خاطر بی قرار سید جمال الدین هیچگاه از تهذیب نفس غافل نبود و حالات و کرامات عجیبی از او نقل شده است . بسیار به وادی السلام و زیارت اهل قبول می رفت یک بار از خاطر یکی از اهل فضل چنین گذشت : مثل اینکه این آقا بیکار است ، مرجع تقلید است و وقت و بی وقت به وادی اسلام می رود! روزی همین شخص به دیدن ایشان رفت . آقا سید جمال آهسته در گوش وی گفت : ما به وادی السلام می رویم تا مبتلا به فلان و فلان نشویم. و به برخی امراض روحی آن شخص اشاره کرد. مرحوم حاج آقا معین شیرازی می فرمود که یکی از نزدیکان آقا جمال گلپایگانی برایم نقل کرد که روزی پس از آنکه نماز ظهر و عصر را پشت سر ایشان خواندیم به طرف وادی السلام به راه افتادیم . هوای نجف به شدت گرم بود. با این حال هوای لطیفی اطراف ما را گرفته بود تا به وادی السلام رسیدیم . ایشان فاتحه خواند و پس از اندکی تأمل بازگشتیم . چون به اول بازار قبله رسیدیم شخصی به آقا جمال رسید و مشغول صحبت شد. به مجرد رسیدن آن شخص حال و هوای خوش رفت و هوا بسیار پر حرارت شد. وقتی آن شخص رفت بدون اینکه سخنی بگویم آقا جمال رو به من کرده فرمود: اثر مصاحبت را دیدی؟! اواخر عمر شریفش به بیماری شدید قلبی و برخی ناراحتی های جسمی دیگر مبتلا بود و از لحاظ معیشتی در وضع بدی به سر می برد. با این حال می فرود: من خوشم خوش ! کسی که عرفان ندارد ، نه دنیا دارد نه آخرت !